

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 614/2566

พนักงานอัยการจังหวัดพัทลุง โจทก์ นาย ว.จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.วิธีพิจารณาคดีอาญาเสพติด พ.ศ. 2550 มาตรา 19, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 4, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 7, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 8, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 57, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 91, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 97, พ.ร.บ.จราจรทางบก พ.ศ. 2522 มาตรา 4, พ.ร.บ.จราจรทางบก พ.ศ. 2522 มาตรา 43, พ.ร.บ.จราจรทางบก พ.ศ. 2522 มาตรา 43 ทวิ, พ.ร.บ.จราจรทางบก พ.ศ. 2522 มาตรา 157/1, พ.ร.บ.จราจรทางบก พ.ศ. 2522 มาตรา 160, ป.อ. มาตรา 33, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 92, ป.อ. มาตรา 368, ป.อ. มาตรา 90, ป.อ. มาตรา 78, ป.อ. มาตรา 29, ป.อ. มาตรา 30, ป.วิ.อ. มาตรา 193 ทวิ, ป.วิ.อ. มาตรา 218, ป.วิ.อ. มาตรา 216

ย่อ / หลักกฎหมาย

จำเลยยื่นฎีกาและยื่นคำร้องต่อศาลฎีกาเพื่อขอให้พิจารณารับฎีกาของจำเลยไว้วินิจฉัย อันเป็นการปฏิบัติตาม พ.ร.บ.วิธีพิจารณาคดีอาญาเสพติด พ.ศ. 2550 มาตรา 19 วรรคหนึ่ง แต่ศาลฎีกามีคำสั่งว่าการพิจารณาสีทธิฎีกาของจำเลยอยู่ในบังคับของบทบัญญัติแห่ง ป.วิ.อ. การที่จำเลยยื่นคำร้องขอให้ศาลฎีกาพิจารณารับฎีกาของจำเลยไว้วินิจฉัย จึงเป็นการไม่ถูกต้อง ให้ยกคำร้อง วันที่ 17 มิถุนายน 2565 จำเลยยื่นคำร้องขอให้ผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาและลงชื่อในคำพิพากษาศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์อนุญาตให้จำเลยฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงอีกฉบับหนึ่ง แม้ผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาและลงชื่อในคำพิพากษาศาลชั้นต้นมีคำสั่งอนุญาตให้จำเลยฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงและศาลชั้นต้นมีคำสั่งรับฎีกาของจำเลยก็ตาม แต่การที่จำเลยยื่นคำร้องขอให้ผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาและลงชื่อในคำพิพากษาศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์อนุญาตให้จำเลยฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงครั้งนี้ได้ล่วงพ้นระยะเวลาที่จำเลยมีสิทธิฎีกาคัดค้านคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ได้เสียแล้ว คำร้องดังกล่าวของจำเลยจึงเป็นการปฏิบัติที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย การที่ผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาและลงชื่อในคำพิพากษาศาลชั้นต้นอนุญาตให้จำเลยฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงและศาลชั้นต้นสั่งรับฎีกาของจำเลยมา จึงเป็นการไม่ชอบ

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 4, 7, 8, 57, 91, 97 พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522 มาตรา 4, 43, 43 ทวิ, 157/1, 160 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 33, 91, 92, 368 ริมของกลาง และเพิ่มโทษจำเลยตามกฎหมายจำเลยให้การรับสารภาพและรับว่าเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยในคดีที่โจทก์ขอให้เพิ่มโทษศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 57, 91 พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522 มาตรา 43 (8), 160 (ที่ถูก 160 วรรคสาม) ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 368 วรรคหนึ่ง การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ฐานเสพเมทแอมเฟตามีนและฐานเป็นผู้ชักชีเสพเมทแอมเฟตามีนเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522 มาตรา 157/1 วรรคสอง ประกอบพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 91 ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนัก

ที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุก 8 เดือน ฐานฝ่าฝืนคำสั่งของเจ้าพนักงาน ปรับ 1,000 บาท ฐานชักรัดโดยไม่คำนึงถึงความปลอดภัยหรือความเดือดร้อนของผู้อื่น ปรับ 4,000 บาท เพิ่มโทษกึ่งหนึ่ง ตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 97 ฐานเป็นผู้ซบเซพ เมทแอมเฟตามีน เป็นจำคุก 12 เดือน รวมจำคุก 12 เดือน และปรับ 5,000 บาท จำเลยให้การ รับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กระทงละกึ่งหนึ่ง ตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุก 6 เดือน และปรับ 2,500 บาท ไม่ชำระค่าปรับให้จัด การตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 ยกคำขอให้เพิ่มโทษหนึ่งในสาม ส่วนรายนต์ ของกลางไม่ใช่ทรัพย์สินที่จำเลยใช้ในการกระทำความผิดโดยตรงจึงไม่รับ ยกคำขอในส่วนนี้ โจทก์ อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์แผนกคดียาเสพติดพิพากษาแก้เป็นว่า ให้รับรายนต์ของกลาง นอกจากที่แก้ ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น จำเลยฎีกา โดยผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาและลงชื่อใน คำพิพากษาศาลชั้นต้นอนุญาตให้ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า มีปัญหาข้อกฎหมาย ที่ต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยว่า โจทก์ยื่นอุทธรณ์ขอให้ศาลอุทธรณ์รับรายนต์ของกลาง ต้องห้ามมิให้อุทธรณ์ในปัญหาข้อเท็จจริงตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 193 ทวิ หรือไม่นั้น คดีนี้จำเลยให้การรับสารภาพ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่าจำเลยกระทำความผิด ตามฟ้อง ส่วนรายนต์ของกลาง ไม่ใช่ทรัพย์สินที่จำเลยใช้ในการกระทำความผิดโดยตรงจึงไม่รับ โจทก์อุทธรณ์ว่า รายนต์ของกลางเป็นทรัพย์สินที่จำเลยใช้ในการกระทำความผิดโดยตรงอันจะพึงต้อง รับตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 33 (1) เห็นว่า ปัญหาตามอุทธรณ์ของโจทก์เป็นปัญหา ข้อกฎหมายมิใช่ปัญหาข้อเท็จจริง จึงไม่ต้องห้ามอุทธรณ์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความ อาญา มาตรา 193 ทวิ ฎีกาข้อนี้ของจำเลยฟังไม่ขึ้น มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลย ประการต่อมาว่า มีเหตุสมควรรับรายนต์ของกลางหรือไม่ คดีนี้ศาลชั้นต้นอ่านคำพิพากษา ศาลอุทธรณ์ให้จำเลยฟังเมื่อวันที่ 7 ตุลาคม 2564 โดยศาลอุทธรณ์พิพากษาแก้ให้รับรายนต์ ของกลาง และคงลงโทษจำคุกจำเลยแต่ละกระทงไม่เกินห้าปีซึ่งเป็นการแก้ไขเล็กน้อย จึงเป็นคดีที่ ต้องห้ามมิให้คู่ความฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 218 วรรคหนึ่ง หากจำเลยประสงค์จะใช้สิทธิฎีกาขอที่จะดำเนินการใช้สิทธิให้ถูกต้อง ภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันที่ศาลชั้นต้นอ่านคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ให้จำเลยฟัง ตาม ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 216 วรรคหนึ่ง ได้ความว่าจำเลยยื่นคำร้องขอ ขยายระยะเวลาฎีกาและศาลชั้นต้นอนุญาตให้ขยายระยะเวลาฎีกาออกไปถึงวันที่ 7 กุมภาพันธ์ 2565 ในวันดังกล่าวจำเลยยื่นฎีกาและได้ยื่นคำร้องต่อศาลฎีกาเพื่อขอให้พิจารณารับฎีกาของ จำเลยไว้วินิจฉัย อันเป็นการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดียาเสพติด พ.ศ. 2550 มาตรา 19 วรรคหนึ่ง แต่ศาลฎีกามีคำสั่งว่า การพิจารณาสหสิทธิฎีกาของจำเลยอยู่ในบังคับของ บทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา การที่จำเลยยื่นคำร้องขอให้ศาลฎีกา พิจารณารับฎีกาของจำเลยไว้วินิจฉัย จึงเป็นการไม่ถูกต้อง ให้ยกคำร้อง เมื่อวันที่ 17 มิถุนายน 2565 จำเลยยื่นคำร้องขอให้ผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาและลงชื่อในคำพิพากษาศาลชั้นต้นและ ศาลอุทธรณ์อนุญาตให้จำเลยฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงอีกฉบับหนึ่ง แม้ผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาและ ลงชื่อในคำพิพากษาศาลชั้นต้นมีคำสั่งอนุญาตให้จำเลยฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง และศาลชั้นต้นมี คำสั่งรับฎีกาของจำเลยก็ตาม แต่การที่จำเลยยื่นคำร้องขอให้ผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาและลงชื่อใน คำพิพากษาศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์อนุญาตให้จำเลยฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงครั้งหลังนี้ได้ ล่วงพ้นระยะเวลาที่จำเลยมีสิทธิฎีกาคัดค้านคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ได้เสียแล้ว คำร้องดังกล่าว

ของจำเลยจึงเป็นการปฏิบัติที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย การที่ผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาและลงชื่อในคำพิพากษาศาลชั้นต้นอนุญาตให้จำเลยฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง และศาลชั้นต้นสั่งรับฎีกาของจำเลยมา จึงเป็นการไม่ชอบ ศาลฎีกาไม่รับวินิจฉัย พิพากษายืน

องค์คณะ

ณรงค์ กลั่นวารินทร์ · สิทธิโชติ อินทรวีเศษ · เพิ่มศักดิ์ สายสีทอง

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/614/2566>